

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, adwent 2025

nr 12 (343) 2025

Adwent głosi nadzieję

Kościół na nowo wyrusza w drogę i zachęca nas do głębszej refleksji nad tajemnicą Chrystusa – tajemnicą zawsze nową, która nie wyczerpuje się z czasem. Chrystus jest Alfą i Omegą, początkiem i końcem. Dzięki Niemu historia ludzkości pielgrzymuje niejako ku

wypełnieniu się Królestwa, które On sam zapoczątkował poprzez swoje wcielenie i swoje zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Dlatego Adwent jest synonimem nadziei: nie daremnym oczekiwaniem na jakiegoś bezosobowego boga, lecz konkretną i niezawodną ufnością w powrót

Tego, który już raz do nas przyszedł, «Oblubieńca», który Swoją Krwią przypieczętował zawarte z ludzkością wieczne przymierze. Jest to nadzieja, która pobudza do czujności, cnoty wyróżniającej ten szczególnie okres liturgiczny.

Do czujności w modlitwie, ożywianej pełnym miłości oczekiwaniem; czujności wyrażającej się w dynamice konkretnej miłości, której towarzyszy świadomość, że Królestwo Boże przybliża się tam, gdzie ludzie uczą się żyć jak bracia.

Z takimi uczuciami wspólnota chrześcijańska wchodzi w czas Adwentu, zachowując duchową czujność, aby lepiej przyswoić sobie przesłanie Słowa Bożego.

Święty Jan Paweł II, 2 XII 2001 r.

Fragment rozważania
przed modlitwą Anioł Pański

INFORMACJE ADWENTOWE

RORATY

- dzieci zapraszamy na nabożeństwa adwentowe z lampionami i serduszkami pełnymi dobrych uczynków – w poniedziałki, środy i piątki **o godz. 17³⁰**

- dorosłych zapraszamy we wtorki, czwartki i soboty **o godz. 7⁰⁰**.

Oczywiście dzieci są również mile widziane na roratach porannych, a dorośli na wieczornych.

SPOWIEDŹ ADWENTOWA

Zachęcamy do nieodkładania spowiedzi przedświątecznej na ostatnie dni. Spowiedź przedświąteczna codziennie od 15 do 23 grudnia od godz. 17¹⁵ do 18³⁰ oraz w niedziele podczas Mszy Świętych.

red.

Dekoracja adwentowa w naszym kościele z 2010 r. autorstwa p. Marii Biłoszewskiej

Z ŻYCIA PARAFII

• 9 listopada br. po Mszy Świętej o godz. 12⁰⁰ odbyła się prelekcja na temat pierwszego etapu remontu dachu nad prezbiterium, którą poprowadził główny wykonawca tych prac – p. Ryszard Piwowski firma dekarcka.

• 9 listopada br. gościliśmy ks. Krzysztofa Zapałę, który skierował do nas zaproszenie na katechezy neokatechumenalne, głoszone w poniedziałki i środy w kościele o godzinie 19¹⁵.

W związku z planowaną kolędą prosimy naszych Parafian o złożenie deklaracji przyjęcia kapłana w domu. Terminy odwiedzin duszpasterskich zamieściliśmy na deklaracjach, na stronie Parafii i w gablocie. Druki deklaracji dostępne są w kościele – prosimy wypełnione wrzucić do skarbon, na których umieściliśmy napis Deklaracje Kolędowe. Można też złożyć drogą elektroniczną za pośrednictwem strony internetowej. Oczekujemy na deklaracje do 14 grudnia br.

*Czekam na Ciebie, Jezu mój mały,
Ciche błagania ku niebu ślę.
Twojego przyjścia czeka świat cały,
Sercem gorącym przyzywam Cię.*

Papież do Polaków:

KALENDARIUM MIESIĄCA

Adwent 2025

30 XI – pierwsza niedziela Adwentu

2 XII – pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu w godz. 19⁰⁰ do 21⁰⁰. Na zakończenie adoracji – Apel Jasnogórski

3 XII – św. Franciszka Ksawerego – prezbitera

4 XII – św. Barbary – dziewicy i męczennicy.

Pierwszy Czwartek Miesiąca

5 XII – Pierwszy Piątek Miesiąca

6 XII – św. Mikołaja – bpa.

Pierwsza Sobota Miesiąca, nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8⁰⁰

7 XII – Druga Niedziela Adwentu.

Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie (ofiary z puszek przeznaczone na ten cel).

Dzień Modlitw za Bezrobotnych

8 XII – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

10 XII – wspomnienie NMP Loretańskiej

11 XII – św. Damazego – papieża

12 XII – wspomnienie NMP z Guadalupe

13 XII – wspomnienie św. Łucji – dziewicy i męczennicy

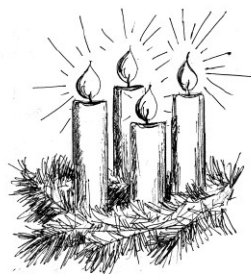
14 XII – Trzecia Niedziela Adwentu.

Wspomnienie św. Jana od Krzyża – prezbitera i dra Kościoła

17 XII – św. Ambrożego – bpa i dra Kościoła

19 XII – całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Jeśli masz w sobie Jezusa, to działasz jak żywa monstrancja

21 XII – Czwarta Niedziela Adwentu.

12 listopada br. podczas audiencji, Papież wspomniął rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości:

„Serdecznie pozdrawiam Polaków. Wczoraj wspominaliśmy zakończenie «bezużytecznej masakry» I wojny światowej, po której wielu narodom, także naszemu, zaświtała jutrzienka niepodległości. Bądźmy wdzięczni Bogu za dar pokoju, nad który – jak pisze św. Augustyn – «nic lepszego znaleźć nie można». Strzeżmy go z sercem zakorzenionym w Ewangelii, w duchu braterstwa i miłości do Ojczyzny. Wszystkim wam błogosławie!».

28 grudnia (jak każdego miesiąca) prosimy o włączenie się do modlitwy o rychłą kanonizację bł. Stefana kardynała Wyszyńskiego.

*(...) jeśli przyjdą
niszczyć ten Naród
zaczną od Kościoła,
gdyż Kościół jest
siłą tego Narodu.*

Boże w Trójcy Świętej Jedyny, Ty w swojej niewypowiedzianej dobroci, powołujesz ciągle nowych apostołów, aby przybliżali światu Twoją Miłość. Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam Opatrznościowego Pastora – Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia. Boże, źródło wszelkiej świętości, spraw, prosimy Cię, aby Kościół zaliczył go do grona swoich świętych.

Wejrzyj na jego heroiczną wiarę, całkowite oddanie się Tobie, na jego męstwo wobec przeciwności i prześladowań, które znosił dla Imienia Twego. Pomnij, jak bardzo umiłował Kościół Twojego Syna, jak wiernie kochał Ojczyznę i każdego człowieka, broniąc jego godności i praw, przebacząc wrogom, zło dobrem zwyciężając.

Otocz chwałą wiernego Sługę Twojego bł. Stefana Kardynała, który wszystko postawił na Maryję i Jej zawierzył bez granic, u Niej szukając pomocy w obronie wiary Chrystusowej i wolności Narodu. Ojczyźnie nie- skończenie dobry, uczyn Go orędownikiem naszych spraw przed Tobą. Amen.

Prymas Wyszyński wielokrotnie gościł w naszej parafii.

Módlmy się o Jego kanonizację.

Z ŻYCIA
DIECEZJI

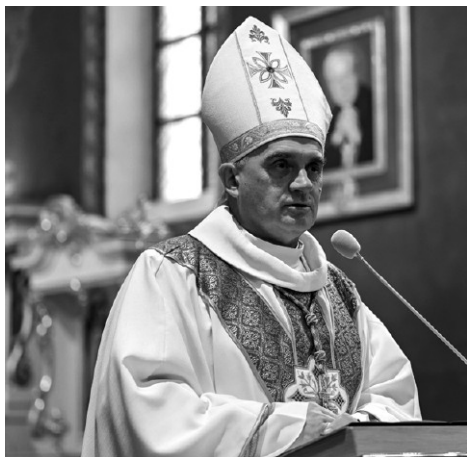

Dzień Narodowego Święta Niepodległości

11 listopada br., w Dniu Narodowego Święta Niepodległości, ks. bp Krzysztof Włodarczyk przewodniczył w katedrze uroczystej, koncelebrowanej Mszy Świętej.

Witając zebranych ks. proboszcz infułat Stanisław Kotowski powiedział: *obejmujemy modlitwą całą naszą umiłowaną ojczyznę – Polskę – naszą Matkę, wielką rodzinę naszego narodu.*

Natomiast Ordynariusz diecezji bydgoskiej na początku swoich rozważań przypomniał słowa kardynała Aleksandra Kakowskiego, jakie wypowiedział nazajutrz po odzyskaniu przez Polskę niepodległo-

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI

BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknego Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAŁ

14 VI – wspomnienie
bł. Michała Kozala
biskupa i męczennika

ści. *„Spojrzał Bóg na ucisk swojego ludu w niewoli, wysłuchał jego jęczenia, zlitował się i stanął po naszej stronie, aby skruszył nieznosne nam więzy i oddał nam wolną, niezależną i zjednoczoną ziemię ojców naszych”.*

Dzisiaj, dla nas Polaków, dzień wielkiej radości i wdzięczności za wolną ojczyznę. Sto siedem lat temu Polska odzyskała niepodległość po 123 latach zaborów. Los naszej ojczyzny znów znalazł się w naszych, polskich rękach.

Narodowe Święto Niepodległości powinno być wezwaniem do refleksji, połączenia historii z naszym «teraz» i szukania dróg odpowiedzialności oraz troski o wolną ojczyznę.

Wolność nie jest nam dana raz na zawsze. Wywalczyli ją nasi przodkowie, przelewając za nią krew i nie wolno nam jej utracić.

Nie wolno nam porzucić ojczyzny w imię fałszywie rozumianego postępu i kultu europejskości, w oderwaniu od jej prawdziwych korzeni.

Ziemska ojczyzna jest dobrem, które każdy z nas otrzymał w udziale. To mat-

czyzna ziemia, w którą wrastają korzenie mojego życia, korzenie moich rodziców, dziadków, tych wszystkich minionych pokoleń, o których przypominają pozostawione przez nich dobre dzieła, rodzinne genealogie, podręczniki historii i nagrobki.

W swojej homilii przypomniał, że w tym dniu w liturgii Kościoła czczony jest św. Marcin. Jego droga do świętości, a wcześniej do poznania Chrystusa, wiodła przez wojskową służbę. Najważniejsze jest to, że będąc żołnierzem w cesarstwie rzymskim, nie przestał być człowiekiem. Potrafił dostrzec bliźniego w trzęsącym się z zimna żebraku.

Oddał to, co mógł, Jezus pochwalił go za to. Na pewno pochwaliłby każdego, kto w drugim zobaczy bliźniego. A dziś, wydaje się to coraz bardziej trudne, wiele bowiem egoizmu i patrzenia na czubek własnego nosa.

Jezus mówi wyraźnie o potrzebie służby. Owszem, może to być służba przy stole, ale również ojczyźnie.

Na podstawie Biuro Prasowe
Diecezji Bydgoskiej
oprac. ep

Foto: www.diecezja.bydgoszcz.pl

PROGRAM DUSZPASTERSTWA KOŚCIOŁA W POLSCE NA ROK 2025/2026

W pierwszą niedzielę Adwentu, 30 listopada br., rozpocznie się **nowy rok liturgiczny i duszpasterski w Kościele**. Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2025/2026 będzie realizowany

pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”. Stanowi on kontynuację programów duszpasterskich realizowanych w latach 2022-2025, które nawiązywały do Synodu o synodalności i ma pomóc Kościołowi w Polsce w odnowieniu i zdynamizowaniu szeroko rozumianej formacji.

Więcej na ten temat na stronie 5.

red.

Mysł miesiąca

„Gdzie Bóg
jest na pierwszym miejscu,
tam wszystko
jest na swoim miejscu”.

św. Augustyn z Hippo

ADWENT – to cztery tygodnie oczekiwania i przygotowywania naszych serc na przyjście Jezusa Chrystusa.

Wystrój kościołów wzbogaca się o tradycyjne dekoracje adwentowe.

Często występują: wieniec i cztery świece zapalane w kolejną niedzielę oraz schodki adwentowe.

Bliską mojemu sercu jest dekoracja w naszym kościele z 1998 roku – zdjęcie obok. Figurka małego Jezusa ustawiona na najwyższym stopniu schodków w pierwszą niedzielę Adwentu – w kolejne tygodnie przybliżała się do nas.

Wielkie uznanie dla wszystkich, którzy przez lata przygotowują dekoracje adwentowe – za pomysł i trud ich układania.

I tak przez cztery kolejne tygodnie będziemy przygotowywać się do radosnych świąt Bożego Narodzenia.

W kościele – to czas wyciszenia i oczekiwania na przyjście Zbawiciela,

a w sklepach, marketach, na bilbordach – czas hałaśliwych, nachalnych świątecznych reklam.

Do nas należy wybór, jak przygotować się do tych świąt. Można rozsądnie łączyć świąteczne zakupy, świąteczne porządki i trzepanie dywanów też – z modlitewnym wyciszeniem.

Czasy się zmieniły, ale tak po prostu dzisiaj jest. Zagonieni: dom, rodzina, praca, szkoła. Jednak warto się zatrzymać i chociaż odrobinę bardziej „otworzyć się” na dobro.

To nieraz drobny, dobry uczynek, pomoc komuś, może pomoc w nauce, może pomoc w zakupach. **Czynienie dobra – to niewielki wysiłek**, a ile radości może przynieść i Dzieciątko Jezus bardziej się do nas uśmiechnie.

Takich radości życzę na czas Adwentu i jeszcze radośniejszego Bożego Narodzenia.

Alina

Adwent 1998 w naszym kościele

Mój Patron

Święty Antoni Maria Klaret – biskup żył w latach 1807-1870 w rodzinie tkaczy. Urodził się w Hiszpanii, w Sallent, dzień przed Bożym Narodzeniem, 23 grudnia. Następnego dnia został ochrzczony.

Niesłuchanie zdolny, w wieku jedenastu lat rozpoczął naukę w szkole średniej humanistycznej. Jednakże zmuszony był ją przerwać, by pomagać ojcu w pracy.

Mając 18 lat udał się do Barcelony, by doskonalić się w tym zawodzie. Tam poznał sztukę drukarską, a w wolnych chwilach uczył się języka francuskiego i łaciny. Uczestniczył w strajku robotników. Przeżył krótki kryzys duchowy, po którym poczuł powołanie do kapłaństwa. Postanowił zostać księdzem i głosić Ewangelię na krańcach świata.

W 1829 r. wstąpił do wyższego seminarium duchownego, które ukończył w 1835 r., otrzymując święcenia kapłańskie. Będąc proboszczem w Sallent i w Willandram, szybko zasłynął jako znakomity kaznodzieja. Czuł jednak, że bardziej pragnie być misjonarzem. Za zezwoleniem biskupa udał się do Rzymu, gdzie rozpoczął nowicjat w zakonie jezuitów. Niestety, ciężka choroba zmusiła go do powrotu w rodzinne strony.

Miejscowy biskup mianował go misjonarzem diecezjalnym, co dawało mu możliwość głoszenia nauk z okazji odpustów, rekolekcji czy misji. W bardzo trudnych dla Hiszpanii czasach głosił Ewangelię z pasją i miłością, podróżując pieszo i prowadząc misje parafialne. Bliskie mu były słowa

Jezusa: „Dziś, jutro i pojutrze muszę być w drodze”.

Na przestrzeni lat 1840-1848 Antoni na terenie Katalonii dokonał wielkich rzeczy: założył w Barcelonie istniejącą do dziś drukarnię i wydawnictwo katolickie; zawiązał Stowarzyszenie Pań Serca Maryi, które ze strony osób świeckich niosło pomoc kapłanom; założył stowarzyszenie dobrej prasy oraz dał początek instytutowi zakonnemu „Córek Niepokalanego Serca Maryi”.

Dzięki niemu powstało wiele instytutów świeckich, które dopiero w sto lat później uznał papież Pius XII (1947). Antoni piętnaście lat przebywał na Wyspach Kanaryjskich, gdzie z pasją głosił kazania i intensywnie prowadził działalność pisarską i wydawniczą.

Po powrocie, w roku 1849 założył Zgromadzenie Misjonarzy Niepokalanego Serca Maryi, zwane klaretynami. Zbierał obfite owoce swojej wyczerpującej posługi, co nie uszło uwadze Stolicy Apostolskiej.

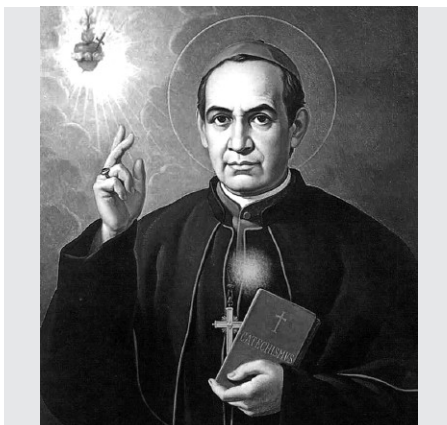

Foto: Zgromadzenie Misjonarzy Klaretynów

W wieku czterdziestu lat został mianowany biskupem, a w 1849 r. arcybiskupem Santiago na Kubie. Był gorliwym i pracowitym apostołem Kuby.

Dbał o szerzenie edukacji religijnej i w tym celu wydawał tysiące broszur pisząc o sprawach wiary i moralności.

Troszczył się o formację duchową kapłanów, organizując dla nich rekolekcje i dni skupienia; przywrócił dyscyplinę wśród duchowieństwa, zreformował seminarium i osobiście prowadził misje. Bardzo troszczył się o swój lud, wspierając go duchowo i materialnie.

Przez siedem lat założył 53 parafie, wiele domów zakonnych; wygłosił 11 tysięcy kazań; zalegalizował 30 tysięcy małżeństw; udzielił sakramentu bierzmowania 300 tys. ludzi.

Jego odważna postawa spotykała się z prześladowaniami, zwłaszcza wśród liberałów i masonów: czterokrotnie był zamach na jego życie, spalono mu też dom.

W 1852 r., na zaproszenie królowej Izabeli II, wyjechał do Hiszpanii. Zamieszkał na dworze królewskim i do końca swego życia pełnił posługę spowiednika królowej. Był też wychowawcą dzieci królewskich. Jednocześnie kontynuował działalność wydawniczą i organizował duszpasterstwo dla artystów i pisarzy.

Założył Akademię Świętego Michała Archaniola skupiającą artystów. Po wybuchu rewolucji w Hiszpanii z rodziną królewską wyemigrował do Francji.

W roku 1868 brał udział w obradach Soboru Watykańskiego I w Rzymie, gdzie bronił nieomyślności papieża w sprawach

cd. na str. 5

„UCZNIOWIE- -MISJONARZE”

**We wszystkim
być jak Jezus...**

Wraz z Pierwszą Niedzielą Adwentu, rozpoczynamy Nowy Rok Liturgiczny.

W roku kalendarzowym obracamy się wraz z Ziemią wokół Słońca. W ciągu roku liturgicznego natomiast, obracamy się stale wokół Jezusa i Jego tajemnic.

Rok liturgiczny przeżywamy w jego trzyletnim cyklu: A, B, C. Rok 2025/2026 będzie rokiem „A”. Na każdy rok liturgiczny Episkopat Polski przygotowuje program duszpasterski dla Kościoła w Polsce.

Na ten rozpoczynający się okres, hasło tego programu, to – „**Uczniowie-misjonarze**”. Hasło to związane jest z nauczaniem papieża Franciszka i dokumentów Synodu o synodalności. Ma ono pomóc w odnowieniu i zdynamizowaniu szeroko rozumianej formacji chrześcijańskiej.

Zwrot „uczeń-misjonarz”, został użyty m.in. w adhortacji „*Evangelii gaudium*” papieża Franciszka i podjęty także przez papieża Leona XIV.

Nowy program duszpasterski „Uczniowie-misjonarze” ma stać się impulsem do odnowy życia parafialnego i pogłębienia osobistej relacji z Chrystusem.

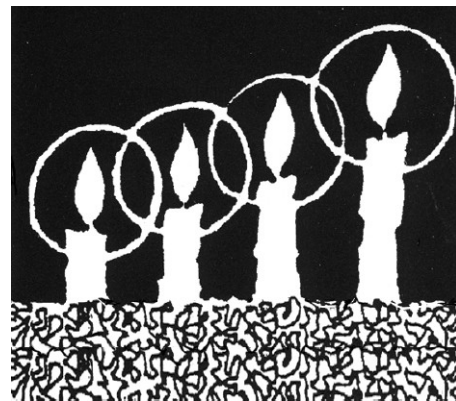
Jak podkreślają autorzy programu, jego realizacja będzie skuteczna tylko wtedy, gdy wierni – zarówno świeccy, jak i duchowni – podejmą wspólną drogę formacji i misji.

Wszyscy wierzący wezwani są do tego by być uczniami Jezusa. Uczeń ma stawać się jak jego Mistrz, ma Go słuchać i naśladować Jego działanie, Jego życie. Jezus nas powołuje, tak, jak powołał Apostołów. Mówi do mnie i do ciebie: „Idźcie i nauczajcie, idźcie i czyncie kolejnych uczniów, głosście, że bliskie jest Królestwo Boże...”.

Żeby być misjonarzem, trzeba nam być uczniem w szkole Jezusa. W szkole Jezusa uczeń ma stać się we WSZYSTKIM, jak Jego Mistrz. Nie mamy być uczniami tylko wtedy, gdy się modlimy i robimy pobożne rzeczy. Szkołą Jezusa jest CAŁE nasze życie. Dlatego, skoro Jezus mówi dziś, że „uczeń będzie jak jego nauczyciel”, oznacza to, że będziesz przeżywał w swoim życiu wszystko to, co przeżywał Jezus: od wielkich radości doświadczania miłości i troski Ojca oraz radości z tego, co Bóg zdziałał w tobie i przez ciebie, aż do wielkiego smutku, odrzucenia i prześladowania nawet ze strony najbliższych...

Czy w tej sytuacji powiesz, że takie «uczniostwo» to nie dla mnie? A Jezus zapyta: czy ty chcesz odejść, tak jak wielu już zrobiło odchodząc z Kościoła? Przypomnij sobie wtedy co powiedział św. Piotr: **„Panie, do kogoś pójdziemy? Ty masz Słowa Życia Wiecznego”**.

Rozpoczynamy Adwent. Pierwsza modlitwa Mszy Świętej na Pierwszą Niedzielę Adwentu zawiera prośbę, abyśmy przez *dobrze uczynki* przygotowali się na *przyjście Syna Człowieczego i żebyśmy w dniu sądu, zaliczeni do Jego wybranych, mogli osiąść królestwo niebieskie*.

W ten sposób czas Adwentu i całe nasze życie staje przed nami jako konkretne zadanie. „Przez dobre uczynki”, a więc konkret, zadanie!

Pewnie wiele mamy przygotowanych, tradycyjnie już, postanowień adwentowych.

Jak zauważyliście, już od poprzedniego numeru MK, zamieszczane są propozycje i zaproszenie do codziennego rozważania Słowa Bożego po to, ABYM PRZEJRZAŁ. Abyśmy ja przejrzał, abyśmy przejrżeli i przyjrżeli się naszemu życiu w świetle Bożego Słowa. Zachęcam więc, aby oprócz może przyjętych już innych postanowień adwentowych, każdego dnia przeczytać i rozważyć proponowany fragment Pisma Świętego. I niech to będzie początek naszego uczestnictwa, naszej formacji w szkole Jezusa. Bo powtórzmy jeszcze raz za Świętym Piotrem: **„Panie, do kogoś pójdziemy? Ty masz Słowa Życia Wiecznego...”**.

Oprac. Tadeusz

cd. ze str. 4 **Mój Patron**

dogmatu wiary i moralności. Wierzył głęboko, że najważniejszym zadaniem Kościoła jest ewangelizacja słowem, a przede wszystkim własnym świadectwem życia.

Święty Antoni Maria Klaret odszedł do Pana 24 października 1870 r. Miejszem jego śmierci był klasztor cystersów we Francji. Ponieważ Święty pozostawił po sobie ogromną ilość dzieł, jego proces beatyfikacyjny trwał długo. Ostatecznie beatyfikowany był w 1934 r., a w 1950 r. ogłoszony świętym przez Piusa II.

Misjonarze Klaretyni – członkowie Zgromadzenia Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Maryi, założonego w 1849 r. przez św. Antoniego Marię Klareta w Hiszpanii, znaleźli też swoje miejsce w Bydgoszczy. Gdzie? W parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła na Placu Wolności. Tam pełnią swoją posługę, głosząc Słowo Boże przez rekolekcje, misje, duszpasterstwo parafialne, media, wydawnictwa i działalność społeczną.

Oprac. Barbara

Synodalnie

„Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci za nasz bydgoski Kościół, za każdą wspólnotę parafialną, każdy klasztor i dom zakonny...”

Przechadzając się po Bydgoszczy zawsze wstępuję do napotkanych świątyń, miejsc poświęconych naszemu Panu. Niedawno zerknąłem do Świętych Piotra i Pawła przy ul. Gdańskiej.

Piękny obiekt, w ołtarzu obraz Najświętszej Maryi Panny Maksymiliana Piotrowskiego, pochodzący ze zburzonego przez niemieckich barbarzyńców kościoła na Starym Rynku.

Pobrałem parafialną ulotkę, a w niej... Wiedziałem od kilku miesięcy, że do gościnnego miasta Ordynariusz Diecezji Bydgoskiej zaprosił Klaretynów ze zgromadzenia misyjnego, **„głoszących Słowo Boże wszędzie tam, gdzie najbardziej potrzebne”**.

Kamień z serca! Na bydgoski ugor trafia kolejne zgromadzenie, a ulica Gdańska jest jak oś miasta, zaczynając od kościoła

„Klarysek” – Kapucyni, od kilkunastu tygodni – Klaretyni, no i największy bydgoski skarb – Siostry Klaryski od Wieczystej Adoracji, które świętują w AD 2025 –100-lecie pobytu w królewskiej Bydgoszczy.

Duch wieje kędy chce – ŁĄCZY NAS BYDGOSZCZ.

Andrzej Adamski

ZAPRASZAMY DO CODZIENNEGO ROZWAŻANIA PISMA ŚWIĘTEGO „ABYM PRZEJRZAŁ”

JEZUS, MÓJ PAN		
Dzień	Tekst	Komentarz
1 XII Pn	Flp 2, 8-11	Daj się prowadzić Chrystusowi mocą Jego człowieczeństwa i boskości, drogą do zbawienia.
2 XII Wt	Rz 10, 8-11	Zaproś Chrystusa do wszystkich przestrzeni Twojego życia. Nie lękaj się wyznać, że On w nich panuje.
3 XII Śr	Iz 43, 10-13a	Bóg jest jedyny. To właśnie Ciebie wybrał, byś o Nim świadczył/a.
4 XII Czw	J 20, 25-29	Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli... że Jezus zmartwychwstał i żyje.
5 XII Pt	Iz 43, 1-3a	Pan Bóg zna Twoje imię i obiecuje Ci zbawienie w Jezusie Chrystusie.
6 XII Sob	Dz 19, 13-16	Moc Ducha Świętego jest darem od Boga, a nie czymś, co można sobie przywłaszczyć.
7 XII Nd	Dz 16, 16-20	Czy Twoja jawna deklaracja przynależności do Chrystusa może komuś przeszkadzać...?!

DUCH ŚWIĘTY W MOIM ŻYCIU		
Dzień	Tekst	Komentarz
8 XII Pn	J 14, 16-20	Gdzie i u kogo szukasz pociechy w życiu.
9 XII Wt	J 3, 16-23	Podziękuję Bogu za sakrament Chrztu św.
10 XII Śr	Ef 6, 10-20	Pozwól, niech Duch Święty prowadzi Twoją modlitwę.
11 XII Czw	1 Krł 19, 9-13	Otwórz swoje serce na spotkanie Boga żywego, który jest tak blisko Ciebie.
12 XII Pt	Ez 36, 25-31	Co chciałbyś zmienić w swoim życiu duchowym?
13 XII Sob	J 16, 5-15	Zobacz, jak bardzo Jezus troszczy się o Ciebie. Przychodzi z ważną obietnicą...
14 XII Nd	Jl 3, 1-2	Pan Bóg chce Ci dać więcej niż oczekujesz. Proś więc o wiele...!

JEZUS UZDRAWIA		
Dzień	Tekst	Komentarz
15 XII Pn	Rz 5, 1-5	To w obliczu różnych ucisków i pokonywanych trudności, rodzi się wytrwałość wiary.
16 XII Wt	Wj 15, 22-27	Być blisko Boga, to gwarancja zdrowia nie tylko duchowego, ale i fizycznego...
17 XII Śr	Iz 58, 10-11	Pan Bóg zawsze dotrzymuje słowa.
18 XII Czw	Mt 15, 29-31	Znasz kogoś, kto choruje? Pomóż mu chociażby swoją obecnością przy nim.
19 XII Pt	Mk 1, 40-44	Zaproś Jezusa, aby dotykał tych miejsc, sytuacji w Twoim życiu, które wymagają oczyszczenia, uzdrowienia.
20 XII Sob	Łk 18, 35-43	Przejrzyj. Popatrz na swoje życie. Co chcesz, aby Jezus w nim zmienił?
21 XII Nd	Łk 13, 10-17	Może już długo zmagasz się z czymś, co Cię przygniata. Powierz to Jezusowi z wiarą w Jego moc.

OBDAROWANIE		
Dzień	Tekst	Komentarz
22 XII Pn	1Kor 12, 1-11	Rozpakuj wreszcie ten swój Boży prezent. Zobacz, o czym nie wiedziałeś, że to masz?! Wykorzystaj swoje dary.
23 XII Wt	1Tes 5, 14-22	No właśnie, unikaj wszystkiego w swoim życiu, co ma choćby pozór zła.
24 XII Śr	Ps 104, 10-18	Uwielbij Boga we wszystkim, co stworzył, również z myślą o Tobie.
25 XII Czw	Mt 7, 7-11	Być może nie otrzymasz dokładnie tego, o co prosisz, ale zawsze otrzymasz to, co jest dobre, dobre dla Ciebie.
26 XII Pt	1P 4, 6-11	Nie zatrzymuj dla siebie daru, jaki otrzymałeś – posługuj nim innym.
27 XII Sob	Flp 4, 10-20	Wszystko, co masz, z łaski Boga masz.
28 XII Nd	Ga 4, 1-7	Czy zdajesz sobie sprawę, że jesteś synem/córką Boga samego?

Nie mów: *Jestem beużyteczny dla Boga albo: Nie jestem potrzebny w Kościele lub: Nie ma mowy, żeby Bóg mógł mnie użyć.* Jesteś obdarowany przez Boga! Jesteś powołany, aby wykorzystać swój dar, aby błogosławić

innych, budować Kościoł i pokazywać Jego Królestwo światu, który się przygląda. Jesteś przecież **umiłowanym dzieckiem Boga.**

Oprac. Tadeusz Sokorski

Wolontariat dla ubogich

Ubogich zawsze macie u siebie i kiedy zechcecie, możecie im dobrze czynić (Mk 14, 7)

W tym roku 16 listopada po raz dwudziesty będzie obchodzony w Kościele Katolickim Światowy Dzień Ubogich. Został on

ustanowiony w 2016 roku przez papieża Franciszka. Hasłem tego dnia są słowa zaczerpnięte z Psalmu 71: **Ty jesteś moją nadzieją.**

Ojciec Święty Leon XIV odprawił uroczystą Eucharystię w Bazylice Świętego Piotra w Rzymie, modląc się za wszystkich potrzebujących. *Pokój bez sprawiedliwości nie będzie możliwy, a ubodzy przypominają nam o tym na wiele sposobów, poprzez swoje migrowanie, a także poprzez swój krzyk, często zagłuszany przez mit dobrobytu i postępu, który nie uwzględnia wszystkich, a wręcz zapomina o wielu istotach, pozo-*

stawiając je własnemu losowi – wskazał Papież podczas niedzielnej Mszy Świętej. Liturgia w Bazylice Watykańskiej stanowiła centralny punkt przeżywanego Jubileuszu ubogich.

Z tej okazji, wolontariusze SP nr 10 włączyli się w obchody tego dnia, ofiarowując dar serca. Zbieraliśmy ciepłe czapki, szale, rękawiczki i skarpety, które zostały dostarczone do Caritas Diecezji Bydgoskiej.

Wszystkim darczyńcom serdecznie DZIĘKUJEMY i mówimy: Dobrze być dobrym.

Ania Błażej

RORATY

Roraty są nabożeństwem szczególnie umiłowanym przez Polaków. Tradycyjnie liturgia rozpoczyna się przy zgaszonym świetle, a dopiero w czasie śpiewu „**Chwała na wysokościach...**” zapalane są wszystkie światła w kościele.

Biała świeca z niebieską wstążką, zwana potocznie RORATKĄ umieszczona w pobliżu ołtarza – jest symbolem Maryi.

Starotestamentalne wołanie do Boga, aby Zbawiciel zstąpił na ziemię, ma swoje odbicie w antyfonie „**Rorate caeli desuper et nubes pluant justum**” – „**Niebiosa rośną spuśćcie nam z góry, Sprawiedliwego wyłecicie chmury**” – stąd też nazwa „**roraty**”.

W Polsce tradycja odprawiania Mszy Świętych roratnich sięga bardzo dawnych czasów, bo aż XIII wieku. Pierwsze zapisy o tej liturgii znajdują się w księgach cysterskich.

Wówczas to – wg opisów – zwyczaj ich odprawiania wprowadziła Święta Kinga – żona Bolesława Wstydlwego. Niektóre źródła wprowadzenie zwyczaju odprawiania rorat przypisują Przemysławowi II Pobożnemu.

Na Węgrzech, zwyczaj odprawiania Mszy Świętej o Najświętszej Maryi Panny w Adwencie znany był już od XII wieku, a żony Bolesława Wstydlwego i Przemysława Pobożnego pochodziły z Węgier. W Polsce zwyczaj odprawiania rorat kontynuowali i

w nich uczestniczyli m.in. królowie – Zygmunt Stary, Zygmunt August, oraz królowe: Bona, Anna Jagiellonka, Marysieńka Sobieska. A teraz jest kontynuowana przez nas, w naszych kościołach i kaplicach całej Polski. red.

Roraty w naszym kościele – 2002 r.

Szał Czadu

*czyli píše do nas ks. Jakub Szatek
– Misjonarz z Czadu*

Czad, 27.10.2025
Niech będzie pochwalony
Jezus Chrystus!

Drogi Januszu! Z dalekiego Czadu przesyłam gorące pozdrowienia dla Ciebie oraz Twoich parafian! W natłoku pracy coraz trudniej jest mi znaleźć czas, by coś napisać...

Minął mi dwudziesty rok posługi misyjnej w sercu Afryki – w Czadzie! Jestem wdzięczny Panu Bogu za to, że pozwala mi tu być! Nie choruję (wyjątek to malaria, która dopada tutaj każdego co kilka miesięcy).

Mam ciągle dużo sił, by przebywać w terenie, daleko od cywilizacji... Tylko się cieszyć! Oby tak dalej!

Kilka dni temu skończył się tydzień misyjny... Tak sobie myślę, że wielu moich przyjaciół pamiętało o mnie w swoich modlitwach... Dziękuję za to duchowe wsparcie!

Ojciec Święty w orędziu na niedzielę misyjną wspominał o tym, by nie bać się być misjonarzem nadziei!

Dla nas, głoszących Ewangelię na krańcach świata, nadzieja jest czymś, co podtrzymuje nasze codzienne życie, nasze powołanie i posługę misyjną!

Bez nadziei w sercu, trudno byłoby wytrwać w Czadzie. Codziennosc „czadyjska”

nie jest łatwa... Potrzeba mieć serce pełne nadziei, by móc dzielić się nią z innymi! Dość często, boleśnie doświadczam na własnej skórze, że ludzie, z którymi na co dzień przebywam, tracą bardzo szybko nadzieję na lepsze jutro...

Na ile mogę, staram się wlewać odrobinę nadziei w ich serca...

Są dwie grupy ludzi, które na co dzień dość mocno doświadczają wsparcia z mojej strony: uczniowie i chorzy!

Prawie każdego dnia przychodzi do mnie jakiś uczeń, by poprosić o wsparcie, bo brakuje mu na zeszyt, czy na jakieś przybory szkolne...

Przychodzą też ludzie chorzy, prosząc o przysłowiowe „parę groszy”, by kupić sobie lek na malarię, lub na dur brzuszny. Dzięki tym małym gestom życzliwości można wlać troszeczkę nadziei w serca miejscowych ludzi, którzy często są bardzo ciężko doświadczani przez życie.

Nie trudno tu być misjonarzem nadziei! Wystarczy odrobina życzliwości okazana człowiekowi, który jest w potrzebie i jego życie nabiera „jaskrawych kolorów”.

Bardzo mnie to buduje i motywuje, kiedy widzę jak ludzie odzyskują wiarę w siebie.

Czasem naprawdę niewiele potrzeba, by wlać isierkę nadziei w serce drugiego człowieka... Wystarczy stworzyć swoje serce i zainteresować się problemami tych, którzy mnie otaczają.

Z ciekawostek życia misyjnego, to tydzień temu skończyło się tradycyjne święto

szczepu „kabalay”. Szczep Kabalay – to rdzenna ludność miasteczka Lai, w którym mieszkam. Każdego roku przez cztery dni świętują! Ubiierają się w tradycyjne stroje przodków... To znaczy, rozbierają się i noszą tylko opaski na biodrach z jakiejś zwierzęcej skóry. Mężczyźni chodzą bez koszulek, jak dawni wojownicy... Uzbrojeni są w dzidy, maczety i kije.

W ciągu dnia można się z nimi spotkać bez większego problemu. Natomiast w nocy lepiej takich spotkań unikać. Nikt, kto nie jest z tego szczepu, kto nie jest inicjowany, nie może po zachodzie słońca wyjść ze swojego podwórka. Nie można używać żadnego światła, latarek, nie można się przemieszczać. Noc to czas, kiedy duchy przodków przechadzają się i nie wypada im przeszkadzać. Jeśli ktoś jest spoza miejscowego szczepu i nie przeszedł inicjacji, a w nocy odważyłby się wyjść ze swojego domu na ulicę i zapalił latarkę – grozi mu to śmiercią. Trzeba respektować tradycję i zwyczaje miejscowych ludzi...

Ze smutnych wiadomości to ta, że kolejna moja parafianka zmarła z powodu ukąszenia przez węża. Dziewczyna miała zaledwie 19 lat. Wąż ukąsił ją w nocy, przy drzwiach jej domu. Minęły niecałe dwie godziny od ukąszenia i umarła... Wczoraj, tj. w poniedziałek odprawiałem pogrzeb. Dziewczyna miała na imię Bienvenue. Od trzech lat przygotowywała się do sakramentu chrztu świętego. Na Wielkanoc 2026 roku miała być ochrzczona i przyjąć Pierwszą Komunię Świętą.

cd. na str. 8

Moje codzienne życie przeniknięte jest takimi smutnymi historiami... Jak nie malaria, to jadowite węże zbierają swoje żniwo...

Ważne jest to, by mieć w sercu nadzieję i jej nie tracić! Dlatego bardzo proszę o modlitwę w mojej intencji, by nigdy nie zabrakło mi nadziei!!! Bym potrafił przetrwać trudne chwile, których tutaj w samym sercu Afryki nigdy nie brakuje.

Z darem modlitwy
i kapłańskim błogostawieństwem
ks. Jakub

OD REDAKCJI:

Ks. Jakuba Szaleka gościliśmy w naszej parafii 20 sierpnia 2006 roku. Podczas niedzielnych Mszy Świętych głosił Słowo Boże, przybliżając nam afrykańskie realia i trud pracy misyjnej. Modlitwą i ofiarą wsparliśmy to dzieło.

Ponownie ks. Jakub odwiedził naszą wspólnotę parafialną w październiku 2008 roku w ramach Światowego Tygodnia Misyjnego.

Ks. Szalek wywodzi się z naszej diecezji. Natomiast w 2013 roku otrzymaliśmy list od ks. Jakuba Szaleka z Czadu, w którym m.in. dziękował za modlitwę i pomoc materialną.

Świętego Mikołaja

6 grudnia

Święty Mikołaj nieustannie przekazuje nam jedną, zawsze aktualną ideę: potrzebę ofiarności wobec bliźniego. Pięknie ujął to papież Jan Paweł II mówiąc, że Święty Mikołaj jest „**patronem daru człowieka dla człowieka**”.

Od epoki, w której żył św. Mikołaj, dzieli nas kilkanaście stuleci. Głosił tylko Ewangelię, robił dobre uczynki i dbał o ludzi pokrzywdzonych na miarę swoich możliwości. Może właśnie za tą anonimową i daleką od szukania własnych korzyści i podziwu dobroć, a może właśnie przez tą świętość tak nam bliską, bo dostępną każdemu.

Jednak nie czynimy tego nigdy na pokaz. Jezus nas ostrzega: *Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; (...) Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb*

przed sobą, jak obłudnicy w synagogach i na ulicach. Tak też czynił św. biskup Mikołaj, gdyż nie chciał zawstydzać tych, którym pomagał i wołał pozostać anonimowym darczyńcą i współpracownikiem Boga.

Tak pięknie o św. Mikołaju mówi modlitwa dziecka, kierowana do tego świętego:

Przybądź święty Mikołaju
zejdź z niebieskich wzgórz.
Grzeczne dzieci Cię czekają,
choć posnęły już.
Przy łóżeczku Anioł Boży
czuwa Anioł Stróż.
On Ci z lekka drzwi otworzy,
a ty dary złóż.

Dzisiaj na ziemi Jezus ma do dyspozycji nasze serca oraz dłonie i pragnie, abyśmy troszczyli się o każdego bliźniego w potrzebie.

Dzień Świętego Mikołaja jest okazją do naśladowania jego niezwykłej dobroci.

Pamiętajmy! możemy świadczyć dobro, sprawić innym radosną niespodziankę.

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. Proboszczem. Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26. Konto Parafii Świętej Trójcy: SGB Bank Spółdzielczy w Szubinie nr 97 8164 0001 2003 0001 8005 0002. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info

Tygodniki Kościelne z lat trzydziestych dostępne są na stronie Kujawsko-Pomorskiej Biblioteki Cyfrowej www.kpbc.umk.pl